

הפרשה החסידית

סתורתם של רבותינו נשיאנו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

וזאת המצוה אשר צוה ה' . . לעשות בארץ (ו, א)

"וזאת המצוה" קאי על פרשת קריאת שמע שלאחריו, ואם כן צריך להבין מהו "לעשות בארץ" - שהרי כל המצות הכתובים בפרשת שמע: "ודברת בם" ו"קשרתם", הן חובת הגוף ונוהג בין בארץ בין בחו"ל?

אך הנה גן עדן נקרא 'ארץ', שגן עדן התחתון הוא שכר מעשה המצות. ולהיות שהנשמות הם מחודשים ונבראו מאין ליש, ואיך תוכל להשיג תענוג אלקות להיות נהנין מזיו השכינה? על זה נאמר "לעשות בארץ". "לעשות" לשון תיקון, שעל ידי המצות ממשיכים ישראל את הזיו ועונג העליון ועושים את הגן עדן.

(על פי 'לקוטי תורה' פרשתנו ט, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

בשבתך בביתך ובלכתך בדרך (ו, ז)

בשבת האדם בביתו עם אשתו ובני ביתו, יושב בשלוח ומנוחה ודעתו מיושבת עליו ולבו שמח וטוב לקבל במוחו ולבו חכמה דתורה או השגה אלקית בשמחה וטוב לבב ובהרחבת ההשגה בעומק הרצון בטוב.

ולהיפך מזה הוא כאשר נוסע בדרך, שמטולטל ממקומו וטרוד בעסקיו ומתייגע בהילוך וטלטול קשה שאין לבו ודעתו עליו כלל כמבולבל ממש, שאז הוא בקטנות המוחין מאד בירידה ושפלות במוח ולב עד שיפול הנופל בגסות חומריות בתאוה גופנית באכילה ושת"י וכחאי גוונא כבהמה ממש, וכמת ממש יחשב בלי הרגשת חיות ואור האלקי בלבו ודעתו שלא יכול לקבל כלל.

ועל כן מצווה ועומד במצות ה' בקריאה בדברי תורה בקריאת שמע גם "בלכתך בדרך" כמו "בשבתך בביתך" בשוה ממש.

(על פי 'תורת חיים' שמות תסה, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

כי מי גוי גדול (ד, ז)

כאן כתוב "כי מי גוי גדול", ובסוף הפרשה (ז, ז) כתוב "כי אתם המעט מכל העמים"? ויש לומר, דהנה בגמרא פירשו "כי אתם המעט מכל העמים" שממעטים את עצמם לפני, דהיינו ש"אף בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטים את עצמכם". ואם כן מהאי טעמא נקרא גוי גדול, וכמו שכתוב בזהר "מאן דאיהו רב איהו ועיר ומאן דאיהו זעיר איהו רב".

(אור התורה' כרך א ע' קנו)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

כי ה' אלוך אש אוכלה הוא (ד, כד)

אנו רואים טבע האש חלוק מכל היסודות, כי טבע המים לירד למטה אבל טבע האש לעלות למעלה. ובוה יובן מה שנדמה הקב"ה בכתוב לאש, כי הנה כתיב "אין ערוך אליך", שכל העולמות אין ערוך לגבי הקב"ה כלל וכלל, שכל העולמות הם נבראים ובעלי גבול והוא בלתי בעל גבול. ועל כן לא נמצא משל אחר לדמות אותו לבריותיו יתברך שברא, אלא לבהינתן אש.

(על פי 'ספר המאמרים' תר"ל ע' שי)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

אעברה נא ואראה (ג, כה)

משה רצה להמשיך בכללות נשמות ישראל בחינת הראיה - "אעברה נא ואראה" - כדי שתהיה מלאכתן נעשית על ידי אחרים, היינו שיתבררו הבידורים מעצמן ולא יצטרכו המה לברר בידורים. וכמו שהיה במסעות שבמדבר שהיה הארון הורג הנחשים שבמדבר, נחש שרף ועקרב, והיה מיישר להם הדרך.

(על פי 'המשן תרס"ו' ע' שו)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

וידעת היום והשבות אל לבבך (ד, לט)

דוד המלך אומר "דע את אלקי אביך", והרמב"ם משתמש בביטוי "לידע" - צריך להבין - ולא רק להאמין, צריך אכן להתבונן ולהבין.

(לקוטי דיבורים' ח"א ע' 296)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"א

מהטעמים שלא נתקיימה בקשת משה להכנס לארץ, אף שהכניסה לארץ על ידי משה (אילו היתה) היא באופן נעלה יותר מאשר הכניסה לארץ (שהיתה בפועל) על ידי יהושע (גאולה נצחית שאין אחריה גלות) - מפני שיש גם מעלה בכניסה לארץ על ידי יהושע.

וההסברה בזה - שכיבוש וחלוקת הארץ על ידי יהושע היא מצד התחתון, כמודגש באופן הכיבוש והחלוקה במשך ריבוי זמן, שבע שכבשו ושבע שחלקו, וגם לאחר זה נשארו חלקים מארץ ישראל שעדיין לא נכבשו, כיון שבירור התחתון הוא על ידי עבודה ממושכת הדורשת ריבוי זמן כו'.

(על פי 'ספר השיחות ה'תנש'א' ע' 742)